

saaledes at den kunde udbredes noget mere hos Smaakaarsfolk, smaa Landbrugere og dem, der ere deres ligestillede. Det er jo oftest disse Mennesker, som bedst egne sig til at drive Biavl. Nu i Aar har Danmarks Biavlforening indgivet et Andragende til Ministeriet om at faa dette Tilskud forhøjet ekstraordinært med 1,000 Kr. Det er Anledningen til, at man har fremsat dette Andragende, som jeg gerne vilde omtale i Haab om, at den højtærede Landbrugsminister derved vilde lade sig bevæge til at se lidt venligt paa dette Andragende. Foreningen har anvendt de 3,000 Kr. efter sit Formaal — i hvert Fald efter det Formaal, jeg havde tænkt mig skulde være forbundet med Bevillingen — dels til at udgive Smaaskrifter, dels til at drive Biavlsskoler, en paa Sjælland og en i Jylland, og dels til at udsende Biavlslærere til at afholde Møder paa de Egne, hvor Biavlen er lidet udbredt. Foreningen har ikke kunnet udrette alt dette uden at bruge endda mere end det Tilskud, Staten giver. Ved Siden af disse Opgaver har Foreningen i de senere Aar maattet paatage sig en Opgave, man ikke tidligere har haft, nemlig Bekæmpelse af Bipesten.

Jeg tør ikke forudsætte, at ærede Medlemmer ere videre kendte med den Sygdom, jeg her omtaler. Det er ganske vist ikke nogen ny Sygdom, den har været kendt i flere hundrede Aar og har været en Skræk for Biavlere, men det synes, som om netop den nyere Biavl, som man nu bruger, den mere rationelle Biavl, byder denne Sygdom bedre Betingelser. I gamle Dage var det saaledes, at de Bi-Familier, som bleve smittede af Pest, døde ganske simpelt ud, og derved forhindredes Udbredelsen; i hvert Fald begrænsedes den væsentligt. Nu er det jo saaledes, at man ikke dræber Bierne, men netop søger at faa saa mange Bier som muligt, for at de kunne udrette saa meget mere. Det synes, som Sygdommen herved har bredt sig meget. Foreningen har nu i hvert Fald i de senere Aar anvendt 500 Kr. om Aaret af Statstilskuddet til denne Sygdoms Bekæmpelse. Det er ikke alene dette Beløb, man har anvendt, men man har anvendt ret betydelige Summer derudover. Hovedforeningen har anvendt dette Beløb, de lokale Foreninger have anvendt mindst lige saa meget, foruden at en hel Mængde Medlemmer har lagt et stort personligt Arbejde i Bekæmpelsen af denne Sygdom. Det har vist sig, at man kan meget godt bekæmpe Sygdommen praktisk. Naturligvis

er den Maade, hvorpaa man bekæmper alle smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, ved at slaa dem ned, den radikalste, men man har ogsaa andre Fremgangsmaader, som have vist sig heldige, men som dog ikke have medført et saa stort økonomisk Tab.

Hvis det ikke var andet, det drejede sig om, end at bære det økonomiske Tab af Sygdommen, kunde man nok komme ud over det, men det værste er, at man kan ikke skride ind alle Vegne. En Mand, som har syge Bier, kan lade dem blive staaende, og man kan ikke tvinge ham til at dræbe dem eller uskadeliggøre dem, men han kan lade dem blive staaende mere eller mindre halvdøde, ude af Stand til at forsvare sig mod andre Biers Angreb. Bierne ere jo Røvere, Tyve i alt Fald, der stjæle efter Noder fra hinanden, naar de kunne komme til det. De søge disse halvt uddøde Stader og udbrede derved Sygdommen. Man har ikke set nogen Udvej til at komme over dette. I enkelte Egne har man forsøgt med det gode at bekæmpe Sygdommen; Kredsforeninger, som have forstaaet at tage praktisk paa det, ere komne nogenlunde vel over det. Men de fleste Steder er man stødt paa den Vanskelighed, at en hel Del Ikke-Medlemmer af Foreningen har sagt: Mine Bier fejle ikke noget, lad bare dem staa. Der blev for nogle Aar siden indgivet et Andragende til Regeringen om at fremsætte en Bipestlov, som skulde hjælpe os over denne Ulempe. Andragendet var, maa jeg sige, daarlig forberedt og derfor naaede det ikke videre end til, at det blev erklæret af Regeringen, at der intet videre kunde foretages i denne Sag. Dette er, saa vidt jeg ved, en 3—4 Aar siden, men siden den Tid er der gjort et meget stort Arbejde, saa man kan komme med et i hvert Fald noget bedre Grundlag, naar man nu vilde finde det nødvendigt at fremsætte et saadant Lovforslag som det, jeg her omtaler. Man har ved Siden af den Erfaring, man har indvundet ved praktisk at bekæmpe Bipesten, taget Sagen op ude paa Landbohøjskolen. Under Professor Jensens Ledelse gøres der et stort Arbejde nu i de senere Aar, og navnlig har en dygtig, yngre Videnskabsmand derude kastet sig over den Sag og arbejdet meget ihærdigt. Kommen til Bunds i den er han ikke, men han venter dog at kunne fremsætte nogle Resultater, saaledes at man lærer Sygdommen at kende saa godt, som det overhovedet lader sig gøre. Foreningens Hensigt med Bevillingen er at faa gjort et